

دکتر سید محمود کاشفی پور

عضو هیأت علمی دانشکده علوم آب و محیط زیست

با بیش از ۲۰ سال سابقه

اینجانب سیدمحمود کاشفی پور در ۲۵ مهر ۱۳۳۹ در یک خانواده مذهبی و شناخته شده دزفول و در بیمارستان مدائن تهران زاده شدم. من دارای ۳ برادر و دو خواهرهستم که ۴ نفر از ما در تهران به دنیا آمدیم و دلیلش این بوده که دایی من از تجار بنام و قدیمی تهران بوده است. خانه پدری در دزفول است و پدرم از سردفتران اسناد رسمی و قدیمی دزفول است که غالب افراد قدیمی دزفول ایشان را می شناسند. کودکی و نوجوانی تا پایان تحصیلات دبیرستانی را در دزفول گذراندم. دوره ابتدایی و راهنمایی را در مدرسه ملی معرفت دزفول گذراندم. من آغازگر اولین دوره نظام جدید یعنی شروع دوره سه ساله راهنمایی بودم، که با دوره ۵ ساله ابتدایی ۸ سال می شد. سال نهم دبیرستان را در دبیرستان قطب دزفول و چون از نظر درسی شرایط نسبتاً خوبی داشتم دوساله دوم را در دبیرستان جامع دزفول که به تازگی تاسیس شده بود با شرایط و معدل خوبی در رشته ریاضی و فیزیک گذراندم. سال آخر دبیرستان را در دبیرستان پهلوی دزفول با معدل خوب ۱۸,۷۴ به اتمام رساندم.

علیرغم اینکه در دبیرستان معدل خوبی داشتم در کنکور سال ۱۳۵۷ رتبه کنکوری من حدود ۲۵۰۰ شد و در رشته دلخواه خود، که برق و الکترونیک بود، قبول نشدم و در انتخاب دهم که آخرین انتخابم بود یعنی رشته آبیاری و آبادانی دانشگاه جندی شاپور اهواز (شهید چمران) قبول شدم. از همان ابتدا به دلیل شدت گرفتن اعتراضات مردمی علیه حکومت شاه عملاً دانشگاه تعطیل شد و با انقلاب اسلامی شروع اولین ترم تحصیلی

از زمستان ۱۳۵۷ آغاز شد. در آن زمان نمرات دانشگاهی تقسیم بندی "الف مثبت"، "الف"، "الف منفی"، "ب مثبت"، "ب"، "ب منفی" و... داشت و نمرات بین ۱ تا ۴ تقسیم بندی می شد. در نیمسال اول این امکان برایم وجود داشت تا تغییر رشته دهم اما با آشنا شدن به رشته و وجود اساتید خوب و خوشنام مانند مرحوم دکتر صدقی، مرحوم دکتر کاوه، مرحوم دکتر بینا، دکتر کشکولی، دکتر بهنیا و دکتر شفافی بجزستان باعث شد در این رشته بمانم. در خرداد ۱۳۵۹ و قبل از پایان ترم، سوم انقلاب فرهنگی آغاز شد و در نیمسال سوم خیلی از دروس را امتحان ندادیم، با این حال ۵۳ واحد در ۳ نیمسال گذراندم. انقلاب فرهنگی باعث شد که دانشگاه‌ها به مدت حدود دو سال از تیر ۱۳۵۹ تا بهمن ۱۳۶۱ بسته شوند.

با شروع جنگ تحمیلی در سال ۱۳۵۹ و تعطیل شدن دانشگاه‌ها در یک کارخانه آردسازی در سه راهی خرمشهر، در اهواز در آزمایشگاه کیفی آن شروع به کار کردم. در آن سالها علیرغم شدت جنگ و بمباران و گلوله توپ و نزدیک شدن نیروهای دشمن تا نزدیک اهواز، کار خود را ترک نکرده و به خدمات پشت جبهه‌ای، رساندن آرد به جبهه‌های جنگ و عدم تعطیل شدن کارخانه کمک زیادی شد. یادم می‌آید آن کارخانه به تازگی و قبل از شروع جنگ یک ساختمان بتونی را در غرب ساختمان اصلی آردسازی ساخته بود که در طی جنگ چندین بار از اصابت گلوله های توپ به کارخانه اصلی جلوگیری می‌کرد. اما همیشه خطر اصابت گلوله‌های توپ به بخشهای اداری و کارخانه اصلی وجود داشت، ولی خدا رحم کرد. مدت ۶ سال از زمستان ۱۳۵۹ تا زمستان ۱۳۶۵ در این کارخانه کار کردم. در کارخانه آردسازی جریان هوا در لوله‌ها نقش کلیدی دارند و در آن سالها اطلاعات فنی زیادی در سیستم آردسازی کسب کردم. همچنین از اطلاعات کسب شده در دروس هیدرولیک دانشگاهی خودم در کارخانه استفاده می‌کردم. به طور مثال در تخلیه گندم بخصوص گندم محلی که حاوی خاک فراوانی بودند و با تخلیه هر کامیون فضای کارخانه پر از خاک می‌شد، به کمک یک ونتوری در مسیر هوا و کاهش فشار، کل خاک را به داخل لوله مکیده و توسط سیکلونهای مسیر هوا که به همین منظور ساخته بودیم، تخلیه خاک انجام می‌گرفت. به هر شکل کار کردن من در این کارخانه باعث شد مدتی کنار یک مهندس ورزیده آلمانی که برای مونتاژ بعضی قسمتها در سیستم بوجاری به ایران آمده بود، کار کنم و از سیستم آردسازی و نقشه‌های مسیر حرکت گندم خوردشده و آرد به خوبی آگاه شوم. در اواخر ضمن اینکه مشاور مدیر عامل و مدیر فنی کارخانه شده بودم، از من خواسته شد تا با رفتن به آلمان و گذراندن دوره‌های مخصوص مدیر فنی کارخانجات آردسازی شوم، اما چون علاقه به ادامه تحصیل داشتم، قبول نکردم. بهمن ماه ۱۳۶۱ دانشگاه‌ها دوباره با توجه به تعداد واحدهای گذرانده شده توسط دانشجو، بازگشایی شدند. رشته‌های دانشکده کشاورزی در دانشکده کشاورزی ملاثانی (شمال شرق اهواز) متمرکز شده و در بهار سال

۱۳۶۲ ضمن گذراندن تعدادی واحد درسی یک دوره سنگین کارورزی در اراضی کشاورزی برای دانشجویانی که تعداد واحد کمتری گذرانده بودند، برنامه‌ریزی شده بود. یادم می‌آید در دوره کارورزی ضمن یادگیری عملی بخش‌های کشاورزی، توسط مدیر کارورزی مهندس دانشور (ایشان الان استاد تمام رشته باغبانی دانشگاه رامین هستند) مجبور شدیم راه آب‌های کوچک و بزرگ را لایروبی کنیم. از مهرماه ۱۳۶۲ نظام ترمی به سیستم کوارتری تبدیل گردید که در هر سال بایستی سه ترم شامل، مهر تا آذر، دی تا اسفند و فروردین تا خرداد گذرانده شود. در این سیستم دانشجو به جای ۱۴۰ واحد باید ۲۲۰ واحد برای فارغ التحصیلی در مرحله کارشناسی بگذراند. سیستم بسیار خسته کننده و طاقت فرسایی برای دانشجویان بود چرا که باید برای هر درس ۲ واحدی ۳ ساعت کلاس می‌رفتند. این سیستم بعد از دو سال برای سایر رشته‌ها و در اکثر دانشگاه‌های کشور جمع شد و به همان سیستم ترمی تبدیل گردید و فقط در رشته‌های کشاورزی تا چند سال ادامه یافت. دوره کارشناسی خودم را در تیر سال ۱۳۶۴ به پایان رساندم.

در آن زمان دانشگاه‌های کشور به صورت غیرمتمرکز و مستقلاً امتحان کارشناسی ارشد می‌گرفتند، و من در کارشناسی ارشد دانشگاه‌های شیراز، تبریز و اهواز امتحان دادم و ضمن پذیرفته شدن هر سه، در دانشگاه شیراز در رشته آبیاری و زهکشی ثبت‌نام کردم. شروع دوره نیمسال دوم ۱۳۶۴ بوده و بعد از اتمام یک پایان‌نامه موفق در خرداد ۱۳۶۷ فارغ‌التحصیل شدم. نکته جالب توجه این بود بعضی دروس ریاضی و آمار را با گروه ریاضی دانشگاه شیراز گرفته بودیم نظام رشته کشاورزی کوارتری و علوم پایه نیمسالی بود که داشتن این دو با کمی برنامه‌ریزی درسی را پیچیده و مشکل کرده بود. ابتدای شروع دوره کارشناسی ارشد اهواز کار می‌کردم و شیراز درس می‌خواندم و آن یک سال را هر هفته شنبه‌ها به شیراز می‌رفتم و سه شنبه‌ها برمی‌گشتم. پایان‌نامه کارشناسی ارشدم در یک باغ مرکبات در جهرم روی نیاز آبی لیموشیرین در آبیاری قطره‌ای بود که از ابتدای سال ۱۳۶۶ تا انتهای آن طول کشید. حداقل ماهی دوبار و هربار دو روز به جهرم می‌رفتم.

در سال ۱۳۶۴ با همسرم فریبا کاشفی‌پور، که دختر عموم است ازدواج کردم و حاصل این ازدواج ۳ فرزند دختر شامل، آرزو (۱۳۶۷)، آفرین (۱۳۶۹) و آیدا (۱۳۸۱) می‌باشد. همسرم خانه دار است فرزند اولم کارشناس ارشد برنامه‌نویسی است، فرزند دوم علاوه بر لیسانس ادبیات زبان انگلیسی موفق شد دوره دندانپزشکی را به اتمام برساند و در حال حاضر دندانپزشک است و فرزند آخرم دانشجوی سال دوم دکترای داروسازی است.

تقاضای استخدام و گذراندن دوره سربازی در دانشکده کشاورزی ملاثانی دادم و در آبان ۱۳۶۷ به استخدام دانشگاه شهید چمران به عنوان مربی در آن دانشکده مشغول شدم. در همان سال به عنوان سرپرست سیستم

زهکشی دانشکده و رسیدگی به آنها از رئیس دانشکده حکم گرفتم و تلاشهای نسبتاً خوبی برای تبدیل سیستم پمپاژ به خروج ثقلی آبهای زهکشی شده به کمک نقشه برداری منطقه و با همکاری دوستان در مقرر مهندسی سپاه انجام گرفت. در آن سال به کمک آقای مهندس ناصری و در اختیار دادن تعدادی بیل مکانیکی توانستیم ضمن لایروبی تمام زهکشهای روباز ایستگاه های پمپاژ را حذف کرده که باعث صرفه جویی در مصرف برق شد. آمار برداشت چاهکهای زهکش زیرزمینی نشان داد بعد از انجام آن پروژه سطح آب زیرزمینی به مقدار قابل توجهی پایین رفت. از سال ۱۳۶۹ مدیر گروه امور فنی شدم و در همان سال مجوز رشته های کاردانی به کارشناسی دو رشته را از وزارت گرفتیم و در سال ۱۳۷۲ مجوز کارشناسی پیوسته آب برای ملاثانی اخذ گردید. در سال ۱۳۷۴ به عنوان معاون آموزشی دانشکده کشاورزی ملاثانی حکم گرفتم و هم زمان با مدیر گروهی تا اعزام به خارج برای تحصیلات دکترا در سال ۱۳۷۵ ادامه یافت. من در سال ۱۳۷۱ و پس از اتمام دوره سربازی رسمی آزمایشی و در سال ۱۳۷۳ رسمی قطعی شدم. در مدت مربی در این دانشکده ۲ مقاله JCR-Q1 و ۳ مقاله در مجلات خوب آن دوره که الان ISC هستند، چاپ کردم و در این مدت ۵ طرح تحقیقاتی داخلی دانشگاه را به اتمام رساندم.

در اواخر سال ۱۳۷۵ و با بورس وزارت علوم به انگلستان اعزام و در مرداد ماه سال ۱۳۸۱ بعد از اتمام دوره دکترا به وطن برگشتم. در مدت حضور برای دوره دکترا علاوه بر چاپ مقالات در مجلات JCR و ارائه مقالات در کنفرانس ها سه طرح تحقیقاتی مهم در رابطه با آلودگی های بیولوژیکی را در آنجا همکار بودم که از اطلاعات یکی از آنها در رساله دکترای خودم استفاده کردم.

در برگشت به دلیل ادغام گروه آب ملاثانی با اهواز به دانشکده کشاورزی اهواز گروه آبیاری معرفی شدم. در بهمن سال ۱۳۸۱ مدیر گروه آبیاری شدم و با ادامه تلاشهای سایر همکاران قبل از خودم، حکم تاسیس دانشکده مهندسی علوم آب در اواخر آبان ۱۳۸۲ از وزارت علوم گرفته شد و در اردیبهشت ۱۳۸۳ به عنوان اولین رئیس دانشکده مهندسی علوم آب حکم گرفتم. این دانشکده الان به نام دانشکده مهندسی آب و محیط زیست با تصویب هیات امنای دانشگاه تغییر نام داده است. در مهرماه ۱۳۸۵ دانشیار شده و در مهرماه ۱۳۸۹ به افتخار استادی نائل شدم. در حال حاضر بیش از ۲۵۰ مقاله JCR، ISI، و ISC منتشر کرده و بیش از ۲۰۰ مقاله در کنفرانسهای ملی و بین المللی ارائه نموده ام. تعداد ۷ طرح تحقیقاتی داخلی تمام شده و ۲۱ طرح تحقیقاتی مشترک با سازمان های خارج از دانشگاه به اتمام رسانده ام. مجموعه فعالیت های علمی و اجرایی و همچنین موفقیت های علمی خودم را به صورت زیر خلاصه می کنم:

الف- فعالیتهای علمی

- ۱- دیپلم ریاضی-فیزیک سال ۱۳۵۷ - دزفول
- ۲- کارشناسی آبیاری سال ۱۳۶۴ - دانشگاه شهید چمران اهواز
- ۳- کارشناسی ارشد سال ۱۳۶۷ - دانشگاه شیراز
- ۴- دکترا سال ۱۳۸۱ - دانشگاه کاردیف انگلستان
- ۵- تدریس بیش از ۱۵ درس از دروس کاردانی، کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکترا
- ۶- انتشار و یا ارائه بیش از ۴۵۰ مقاله در مجلات و کنفرانس‌های معتبر داخلی و خارجی
- ۷- اتمام بیش از ۲۵ رساله دکترا و بیش از ۶۰ پایان نامه ارشد به عنوان استاد راهنما
- ۸- انتشار ۳ عدد فصل کتاب به زبان انگلیسی
- ۹- اتمام ۷ طرح تحقیقاتی داخلی و ۲۱ طرح تحقیقاتی مشترک با سازمانهای بیرون دانشگاه
- ۱۰- انتشار ۳ کتاب ترجمه شده (مجموعاً ۴ جلد) و در حال نگارش و تالیف یک کتاب
- ۱۱- همکاری در ۳ طرح تحقیقاتی خارجی زمان تکمیل دوره دکترا
- ۱۲- نگارش یک مدل ریاضی یک بعدی به نام **FASTER** که توانایی حل معادلات جریان رودخانه‌ای و معادلات آلودگی به منظور شبیه‌سازی جریان و آلودگی در مجاری روباز

ب- فعالیتهای اجرایی

- ۱- استخدام در دانشگاه شهید چمران اهواز آبان ۱۳۶۷
- ۲- سرپرست سیستم‌های زهکشی مزرعه تحقیقاتی ملاتانی ۱۳۶۷-۱۳۶۹
- ۳- مدیر گروه امور فنی دانشکده کشاورزی ملاتانی ۱۳۶۹-۱۳۷۵
- ۴- معاون آموزشی دانشکده کشاورزی ملاتانی ۱۳۷۴-۱۳۷۵
- ۵- ادامه تحصیل دکترا ۱۳۷۵-۱۳۸۱
- ۶- مدیر گروه آبیاری دانشکده کشاورزی ۱۳۸۱-۱۳۸۳
- ۷- مدیر قطب علمی ۱۳۸۳-۱۳۹۰ و ۱۳۹۵-۱۴۰۲
- ۸- رئیس دانشکده مهندسی علوم آب (دانشکده مهندسی آب و محیط زیست) ۱۳۸۳-۱۳۸۸
- ۹- رئیس کمیته منطقه ای آبیاری و زهکشی ۱۳۸۹-۱۳۹۳
- ۱۰- عضو هیات ممیزه دانشگاه ۱۳۸۸-۱۳۹۱ و ۱۳۹۳-۱۳۹۵ و ۱۳۹۷-۱۴۰۱
- ۱۱- عضو شورای دانشگاه ۱۳۸۳-۱۳۸۸ (به عنوان رئیس دانشکده) و ۱۳۹۱-۱۳۹۲ (به عنوان نماینده رئیس دانشگاه) و ۱۳۹۳-۱۳۹۵ (به عنوان معاون دانشگاه)

- ۱۲- معاون آموزشی دانشگاه ۱۳۹۳-۱۳۹۵
- ۱۳- مدیر گروه محیط زیست ۱۳۹۶-۱۳۹۹
- ۱۴- عضو هیات اجرایی جذب دانشگاه ۱۳۹۷-۱۴۰۱
- ۱۵- دبیر هیات اجرایی جذب دانشگاه ۱۳۹۹-۱۴۰۱
- ۱۶- پیگیری و راه اندازی چند رشته کارشناسی ارشد (۵ رشته) و جداسازی رشته‌های دکترا
- ۱۷- رئیس کارگروه تخصصی آب و زرات علوم ۱۳۹۸-۱۴۰۱

ج- موفقیت‌های علمی

- ۱- انتخاب به عنوان شاگرد اول فارغ‌التحصیل دوره کارشناسی ۱۳۶۴ - تقدیر شده توسط رئیس دانشگاه ۱۳۶۷
- ۲- پژوهشگر نمونه دانشگاه سال ۱۳۷۴ - تقدیر شده توسط رئیس دانشگاه ۱۳۷۵
- ۳- انتخاب به عنوان نویسنده بهترین مقاله - تقدیر شده توسط معاون ریاست جمهوری وقت (مرحوم دکتر حبیبی) سال ۱۳۷۵
- ۴- انتخاب به عنوان نویسنده بهترین مقاله در جشنواره مهندسی آب تقدیر شده توسط معاونت وزیر در جشنواره آب ۱۳۸۶
- ۵- انتخاب به عنوان بهترین مدیر قطب علمی کشور در بخش آب تقدیر شده توسط وزیر علوم وقت (دکتر زاهدی).
- ۶- انتخاب به عنوان پژوهشگر نمونه دانشگاه در سالهای ۱۳۸۶، ۱۳۸۷، ۱۳۸۸، ۱۳۹۰، ۱۳۹۲، ۱۴۰۱ مجموعاً ۶ مورد.
- ۷- انتخاب به عنوان پژوهشگر نمونه کل دانشگاه‌های استان سالهای ۳۹۳ و ۱۳۹۹ مجموعاً دو مورد.
- ۸- انتخاب به عنوان استاد نمونه آموزشی دانشگاه سال ۱۳۹۶.
- ۹- انتخاب به عنوان استاد سرآمد کشوری سال ۱۳۹۷ - تقدیر شده توسط وزیر علوم وقت (دکتر غلامی)
- ۱۰- انتخاب به عنوان استاد نمونه کشوری سال ۱۳۹۸ - تقدیر شده توسط وزیر علوم وقت (دکتر غلامی)

۱۱- انتخاب به عنوان پژوهشگر برتر در ارتباط با صنعت در سال ۱۴۰۱. تقدیر شده توسط معاون

وزیر وقت.